

8. travnja 1941. Zlo ini nad Hrvatima – etni ka orgijanja i ubijanja Hrvata po ela prije proglašenja NDH

Objavio Petar Horvati - 8. travnja 2019

dragutin:

- 1.) U kartiranju je »lokacija = okolica« jer je bilo važno odrediti bilo kako ako nije druga ije,
- 2.) Nekoja mjesta kao naselje je bilo više jednakih naselja, zato su mogu e i ve e greške o tome,
- 3.) Ovo numeriranje sa oznakom „SHS_xxx“ je korišten samo ovaj zapis od 4 stranica,
- 4.) Sam sadržaj ovog zapisa nije dirnut osim oznaka zbog lakšeg pregleda korištenih podataka.

autor: nepoznat, javno dobro

Zlo ini nad Hrvatima po eli su prije proglašenja NDH. Zlo ini su se po eli masovno doga ati posvuda diljem Hrvatske i BiH, jednako kao i u Domovinskom ratu.

Mnogi od tih zlo ina etnika 1941. bili su toliko morbidni i patogeni da imaju sli nost s pokoljima i iživljavanjima nad Hrvatima 1945. godine (ne slu ajno, kao dio genocidnog etni ko-partizanskog plana, vidi Stjepan Lozo “Velikosrpski genocid”). Ti zlo ini su se doga ali premda su vode i hrvatski politi ari iz HSS-a na elu Vladkom Ma ekom držali lojalno i mirotvorno, te nisu poticali Hrvate na bilo kakve zlo ine prema srpskom stanovništvu i odmazdi.

Tako se mogu na i podaci da su ve 8. travnja 1941. etnici u Srijemskoj Mitrovici ubili Hrvata Ivana Rajnovi a i pred majkom mu izvadili srce. Nakon toga uhitili su župnika u Srijemskoj Mitrovici i desetak Hrvata, ali ih je iznenadni ulazak Nijemaca u Mitrovicu sprije io u zlo inu.

Prema svjedo enju tamošnjeg župnika Mije Juri a, u Peterancu kod Koprivnice, 9. travnja 1941. etnici su ubili pet osoba. Istoga nadnevka, u drugim dijelovima Podravine, uslijed srpskih zlo ina život je izgubio Ivan Hampov an, sutradan mladi i djevoj ica u Virovitici i Julijana Horvat iz Kozica.

U Srijemskoj Mitrovici, 11. travnja 1941., ubijeni su uz vešpomenutog stolara Ivana Rajnovi a, trgovak i pomoćnik Aleksandar Šimun, seljak Mitar Maruši i radnik Vilim ervenjak.

U razdoblju od **8. travnja 1941. pa do kraja mjeseca (dok se još uspostavljala vlast u NDH) više stotina nevinih Hrvata mu ki je ubijeno u masakrima etnika:** u okolici Bjelovara, okolici Doboja, Županji, Vinkovcima, Velikoj Kapeli, Slavonskom Brodu te navlastito u selima oko Mostara i apljine.

Velika Kopenica kod Slavonskog Broda dala je u prvim danima travanjskog rata etiri žrtve: **Stjepan Vukovac je zaklan 9. travnja 1941.**, dana 11. travnja su umoreni Stjepan Hradtmann i Fabijan Vukovac, te 12. travnja 1941. Franjo Kablari .

Ubojstva Hrvata u Vinkovcima, Županji, Valpovu, Srijemskoj Mitrovici, Bjelovaru, Crikvenici...

etnici su 11. travnja 1941. iz Starih Mikanovaca kod Vinkovaca pokupili dvadeset Hrvata, potom ih u blizini Orašja, na obali Save, strijeljali. Ustrijelili su i etiri Hrvata iz Voćinaca kod Vinkovaca. U selu Posavski Podgajci kod Županje 12. travnja 1941., ubili su: Marka Iskri a, Antuna Lucića – Tadijanova, Marka Klarića, Ivu Petrovića sa suprugom, Stipu Matića te Milana Petrovića. Drugi žitelji sela gole živote su morali spašavati bijegom. Antun Šuka, s hrvatskom zastavom u ruci, 11. travnja 1941., ubijen je kod Valpova iz srbijanske zasjeđe. Pero Braun, u okolici Županje, ubijen je 10. travnja 1941. od etnika. U Srijemskoj Mitrovici, 11. travnja 1941., ubijeni su uz vešpomenutog Ivana Rajnovi a, trgovak i pomoćnik Aleksandar Šimun, seljak Mitar Maruši i radnik Vilim ervenjak.

Na području grada Bjelovara i okolice etnici su tih travanjskih dana ubili ukupno 33 Hrvata. Veš **8. travnja 1941., u Gudovcu kod Bjelovara**, etnici braća Margaretići, ubili su iz zasjeđe dva vojnika Hrvata koji su se vraćali kućama. Istoga dana lugar Despinić s dvadeset etnika napada hrvatske straže, pri emu pogiba dosta Hrvata, ali i gotovo svi etni ki napada i. Sutra, **9. travnja 1941., u selu Kapeli kod Bjelovara**, srbijanski poručnik Hergović poćinio je nesmiljeni, grozomoran zloćin: **rasporio je utrobu hrvatske seljanke Mande Filipović te izvadio iz nje dijete od šest mjeseci.**

U Crikvenici, 10. travnja 1941., trićasnika jugoslavenske kraljevske vojske ubili su Petra Kvaternika, a ranili Josipa Cara. etnici su i **u samom Zagrebu, 10. travnja 1941.**, ubili nekoliko vojnika Hrvata iz raspale jugoslavenske vojske. U Mostaru, 12. travnja 1941., uz još nekoliko Hrvata, od srbijanske ruke je ubijen Zvonko Primorac.

Na samu najveću katolićku svetkovinu, na Uskrs, 13. travnja 1941., u Subotici su etnici iz zasjeđe kukavi ki, mu ki ubili mladića i gimnazijalca Stjepana Tušu.

Ubojstva Hrvata u Dreventi, Odžaku, Doboju, Sanskom Mostu, Kotor Varošu...

Tijekom travnja 1941. i Bosanska Posavina je imala svoje žrtve. Poglavitog je stradala Derventa i njezina okolica. Srpski su etnici 12. travnja 1941. umorili: Peju Matijevića, Jozu Krijana, Niku Principa, Jozu Kljajića, Matu Glavaša, Iliju Kozinu te Anđu Sušić i njezinu šestogodišnju kćer Anicu. Sutradan, 13. travnja 1941., etnici su ubili: Blaža Kovačića, Stipu Zirduma, Luciju Koljan i njezinu majku Mariju, ženu Jakova Miloša iz Dervente, Šimu Markanovića i Anku Orozović. Jelu Ravlić etnici su smrtno ranili: umrla je nakon što je bespomoćna iskrvarila. Dva dana prije, 11. travnja 1941., srpski kapetan Maruši strpao je u zatvor u Derventi sedam Hrvata, koje su etnici sutradan pobili. Raćuna se da je u danima nakon proglašenja NDH, u Derventi i njezinoj okolici od srboćetnika stradalo najmanje dvadeset pet Hrvata, uglavnom civila. Veš prije toga, **u Bosanskom Svilaju blizu Odžaka, 9. travnja 1941:** **etnici su pobili i smrtno ranili jedanaest osoba.** U Doboju, tih travanjskih dana, srpski voćnici su lišili života trojicu Hrvata: jednomu su iskopali oći, drugomu izvadili srce, a trećemu razrezali obraz i odrezali uši. Prema svjedoćenju dobojskog župnika dr. Dragutina Kambera, etnici su u Doboju pobili još barem troje Hrvata.

Zloćina je bilo i u drugim dijelovima Bosne. U travnju 1941., u selu Kijevu kod Sanskoga Mosta etnici su ubili etirićseljaka; 14. travnja 1941. Adema Selmana u Kotor Varošu i malodobnog Miju Blaževića u

Kiseljaku. Ivanu Bandiću, iz okolice Gornjeg Vakufa, tih su dana etnici iskopali oko, potom mu zabili nož u grkljan te mu zadali ukupno trideset tri rane, da bi nesretni uvijek tek sutradan u mukama umro.

Ubojstva Hrvata u Siveriću, Drnišu, Kninu, Benkovcu...

Svoje zločina ko lice etnici su pokazali tih dana i u Dalmaciji. Kud god su prolazili, pljačkali su, palili kuće i zatirali ljudske živote. Povlače se od Benkovca prema Kninu, srpski vojnici, pripadnici Jadranske divizije, umorili su 12. travnja 1941. u Siveriću kod Drniša, Mariju Bukaricu, dijete od samo šest godina te Maricu Tomić i Boju Šiklić. Istoga dana ubili su Lovru Čavčića, a sutradan, 13. travnja, na Uskrs, srpski vojnici na drniškom mostu ubijaju Josipa Bojčića. Matu Prnjaka, rodom iz okolice Drniša, 30. travnja 1941., iz zasjede su ubili etnici u okolici Knina. U mjesecu travnju 1941., u Proviću kod Benkovca, etnici su zaklali Šimu Klarića.

Na planini Prologu, **10. travnja 1941., ubijen je dr. Milan Luetić.**

Ubojstva Hrvata u Čapljini, Mostaru, Strugi, Cimu...

Valja skrenuti pozornost na zločine koji su se dogodili od 13. do 15. travnja 1941., kada je pukovnija bivše jugoslavenske vojske iz Bileće prešla u etnika poubijala Hrvate iz okolice Čapljine i Mostara.

Zlikovci su u tri dana ubili 25 civila – 21 Hrvata i četiri muslimana na području Čapljine te zapalili 85 kuća u Ilićima i Cimu, naseljima pokraj Mostara, te ubili četiri Hrvata u Cimu.

Napali su hrvatsko stanovništvo u Čapljini i okolici Mostara (sela Cim i Ilić), pri čemu su neizostavno uništavali hrvatske domove i gospodarske objekte topovskim hitcima i zapaljivim bombama. Istodobno su klali hrvatsko stanovništvo koje nije uspjelo izbjeći etničkoj noži. Zapaljeno je osamdeset pet hrvatskih domova. Uz etničku lozinku: Kolji sve po redu – polu čak krvavoga etničkog pira bio je dvadeset petoro umorenih Hrvata i Hrvatica, među kojima su bile cijele obitelji Marka i Frane Vege iz Struge, uključujući i malu djecu.

Vrlo brzo su uslijedili grozni etnički pokolji Hrvata i muslimana u okolici Stoca, Nevesinja, Bileće i Gackoga u kojima su ubijeni mnogi muškarci, starci, žene i djeca.

Draž Mihailović i njegovi najbliži suradnici pažljivo su izradili pakleni plan genocida nad hrvatskim narodom neovisno od stvaranja NDH. Taj plan je uključivao ubijanje i genocid muslimana (etnici su se prvo okomili na muslimane i Hrvate Istočne Hercegovine, zatim Hrvate trokuta Drvar-Srb-Grahovo, pa na muslimane uz rijeku Drinu gdje su klali mesecima). Zločini etnički naum istrjebljenja hrvatskog stanovništva izvršavali su pojedini etnički zapovjednici na području NDH odmah netom poslije uspostave NDH, bez uputa “odozgor”. etnički vođa, pukovnik Mihailović, poslao je etnicima, 20. prosinca 1941., razrađeni nacrt za “iščienje državne teritorije od svih narodnih manjina i nenacionalnih elemenata... iščienje Sandžaka od muslimanskog i Bosne i Hercegovine od muslimanskog i hrvatskog življa”.

Valja istaknuti zacijelo na koncu činjenicu, da su mnogi etnici do sloma NDH prešli u partizane gdje su se “iskazali” kao najokrutniji koljači Hrvata 1945. godine tijekom Bleiburške tragedije i križnog puta hrvatskog naroda. Isti oni koji su klali 1941. s kokardama na glavi, sada su završavali posao s petokrakama na glavi. A njihovi duhovni potomci se i danas trude te pokolje prikazati kao tek “normalnu osvetu” i čak zabraniti sjećanje i komemoraciju (kao što su činili 45 godina), te tako ponovno potisnuti u podsvijest istinu o strašnim pokoljima i genocidu nad hrvatskim narodom u II. svjetskom ratu.

Izvor: narod.hr